

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงสภาวะทางสังคมในอดีตกาลเน้นการมีชีวิตความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย ดำรงชีวิตอย่างพอเพียง พึ่งพาอาศัยกัน บนพื้นฐานของแนวคิดการพัฒนาด้านการเกษตรกรรม แต่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมปัจจุบันกลับมุ่งสู่การพัฒนาทั้งด้านเทคโนโลยีให้ทันสมัย เพื่อระบบข้อมูลข่าวสาร การสื่อสารที่ดี หรือที่เรียกว่า “ยุคโลกาภิวัตน์” ได้ส่งผลกระทบต่อคนในสังคมต่างวัฒนธรรม ขวนขวายต่อสู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความเท่าเทียมกับผู้อื่นในสังคม จนทำให้มองเห็นว่าสภาพสังคมในปัจจุบันให้ความสำคัญกับเกียรติยศ ชื่อเสียง เงินทอง อำนาจเพียงให้บรรลุความสำเร็จทางวัตถุมากกว่าจิตใจ ที่มีแต่ความเมตตากรุณา คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังเช่นแต่ก่อน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงทางสังคมนี้มีผลกระทบต่อสุขภาพจิต ซึ่งนับวันยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น และก่อให้เกิดปัญหายุ่งยากซับซ้อนในสังคม เช่น ปัญหาครอบครัวแตกแยก ปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น และสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับคนในสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ ปัญหาสุขภาพจิต ภาวะสุขภาพจิตเป็นผลจากปัจจัยหลายด้าน ทั้งด้านพันธุกรรม สังคมและสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากร อย่างรวดเร็ว ใน 2 ทศวรรษที่ผ่านมาผลกระทบต่อเนื่องนับตั้งแต่สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา ตลอดจนเศรษฐกิจและการเมือง ทำให้สังคมไม่มีความเป็นระเบียบ เกิดเป็นปัญหาสังคม ซึ่งเป็นสาเหตุของความเครียด นำไปสู่ปัญหาพฤติกรรมที่มีแนวโน้มสูงขึ้น และมีผลทำให้ไม่สามารถจัดการกับความรับผิดชอบหรือภาระหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และที่สำคัญประชาชนบางกลุ่มอาจจะใช้วิธีการในการแก้ปัญหาอย่างไม่ถูกต้อง เช่น ตกเป็นทาสของสุราและยาเสพติด ซึ่งนำไปสู่ปัญหาสุขภาพจิตที่รุนแรงขึ้นคือโรคจิตและการฆ่าตัวตาย (กองแผนงาน กรมสุขภาพจิต. 2543 : 1)

ปัจจุบันสถานพยาบาลทางจิตเวชต่าง ๆ ประสบปัญหาคล้ายคลึงกันในการบำบัดรักษา คือปัญหาการกลับเข้ามารักษาซ้ำ จากรายงานประจำปีงบประมาณ 2547 ของกรมสุขภาพจิต พบว่ามีผู้ป่วยนอกรวมทุกกลุ่มโรคของโรงพยาบาลจิตเวช จำนวน 135,265 ราย มารับบริการในแผนกผู้ป่วยนอก จำนวน 84,033 ราย (รายงานประจำปีงบประมาณ กรมสุขภาพจิต. 2547) เนื่องจากผู้ป่วยออกไปสู่สังคมและไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อม ไม่สามารถเผชิญและแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นได้จึงต้องเข้ามารักษาซ้ำ และผู้ป่วยที่รับรักษาตัวไว้ไม่สามารถจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล เนื่องจากญาติไม่ยอมรับกลับเพราะเป็นภาระที่ต้องรับผิดชอบ ทำให้ผู้ป่วยมีจำนวน

มากขึ้น สิ่งที่ตามมาคือทางหน่วยงานบริการบำบัดรักษาจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนบุคลากรในการดูแลเพิ่มขึ้นด้วย เป็นผลให้เกิดการสูญเสียทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม

บุคลากรที่มีความสำคัญต่อการดูแลผู้ป่วย นอกจากแพทย์แล้วคือพยาบาลจิตเวช ผู้ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานดูแลผู้ป่วยอย่างใกล้ชิดตลอด 24 ชั่วโมง และเป็นบุคคลแรกที่ต้องเผชิญกับพฤติกรรมความกดดันทางอารมณ์ต่างๆ ของผู้ป่วยและญาติผู้ป่วย ทั้งยังเป็นตัวแทนทางสังคมช่วยให้ผู้ป่วยเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคม สามารถสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นได้ และสามารถเผชิญปัญหาชีวิตได้ด้วยตนเอง พยาบาลจิตเวชจึงเป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งของโรงพยาบาลจิตเวช โดยทั่วไปพยาบาลจิตเวชทุกคนย่อมมีความต้องการให้ภาระหน้าที่บรรลุผลตามความมุ่งหมายแต่ในการปฏิบัติงานนั้นย่อมต้องมีอุปสรรคในการทำงานและมีปัญหาในด้านกรปฏิบัติงาน ปัญหาที่มักเกิดขึ้น ได้แก่ ปัญหาที่เกิดจากสัมพันธภาพในการทำงานอันเกี่ยวเนื่องจากเพื่อนร่วมงาน ความไม่สะดวกในด้านอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ การปกครองบังคับบัญชา สวัสดิการ ความมั่นคง ความปลอดภัย ความก้าวหน้า ตลอดจนสภาพแวดล้อมในที่ทำงานและจำนวนพยาบาลไม่สอดคล้องกับจำนวนผู้ป่วย ฯลฯ ดังกรณีพิบัติภัยสึนามิทางภาคใต้ของประเทศไทย เมื่อปลายปี พ.ศ. 2547 ที่ผ่านมา ทำให้ผู้ประสบเหตุมีสภาพจิตใจที่ย่ำแย่จนกลายเป็นผู้ป่วยทางจิต จากรายงานผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ 2548 ของโรงพยาบาลสวนสราญรมย์ พบว่า มีผู้ป่วยนอกที่ประสบพิบัติภัยสึนามิมารับบริการ จำนวน 217 ราย (รายงานผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ 2548 โรงพยาบาลสวนสราญรมย์. 2548) เมื่อผู้ป่วยทางจิตมีจำนวนเพิ่มขึ้น ทำให้พยาบาลจิตเวชต้องพบกับความกดดัน ความเครียด และปัญหาต่างๆ ซึ่งเป็นภาระหนักในการปฏิบัติงาน จากการปรับตัวได้ไม่ดีทำให้พยาบาลบางรายถึงขั้นลาออกหรือกลายเป็นผู้ป่วยเสียเอง ถ้าพยาบาลจิตเวชเป็นผู้มีการปรับตัวในการดูแลผู้ป่วยได้ดีก็จะสามารถพัฒนางานไปสู่การบริการที่มีประสิทธิภาพ จากปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น การปรับตัวที่ดีจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะสามารถลดอุปสรรคและแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานได้ (สมบุญ พลชะหาญ และคณะ. 2544)

โรงพยาบาลสวนสราญรมย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นโรงพยาบาลจิตเวชแห่งแรกในส่วนภูมิภาค และเป็นแห่งที่สองที่จัดขึ้นในประเทศไทย โดยก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2478 ตั้งอยู่ หมู่ที่ 3 ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นหน่วยงานของรัฐที่สังกัดกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่ในการให้บริการส่งเสริมสุขภาพจิต ป้องกันปัญหาสุขภาพจิต โรคจิตและระบบประสาท ให้บริการตรวจวินิจฉัย บำบัดรักษาพยาบาล ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยที่มีปัญหาสุขภาพจิต ศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีในการให้บริการ ทั้งทางด้านบำบัดรักษา ส่งเสริม ป้องกันและฟื้นฟูสมรรถภาพด้านสุขภาพจิต สนับสนุนส่งเสริมการศึกษาและฝึกอบรมความรู้สุขภาพจิต จิตเวชศาสตร์ และประสาทวิทยา เป็นศูนย์ประสานงานสนับสนุนวิชาการและบริการด้านสุขภาพจิตแก่โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลชุมชน และสถานบริการสาธารณสุขอื่นๆ รวมทั้งรับผิดชอบงานสุขภาพจิตใจเขต 11 และเขต 12 รวม 14 จังหวัดในภาคใต้ (ที่มา : <http://www.dmhweb.dmh.go.th/sranrom/>) ในปีงบประมาณ 2548

(ตุลาคม 2547-กันยายน 2548) โรงพยาบาลสวนสราญรมย์ มีผู้ป่วยนอกมาขอรับบริการจำนวนทั้งสิ้น 69,771 ราย และผู้ป่วยในรับไว้รักษามีจำนวนทั้งสิ้น 3,511 ราย ปัจจุบันโรงพยาบาลสวนสราญรมย์ มีพยาบาลจิตเวชทั้งหมด 266 คน ประกอบด้วยพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 224 คน และพยาบาลเทคนิค จำนวน 42 คน (รายงานผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ 2548 โรงพยาบาลสวนสราญรมย์. 2548)

โรงพยาบาลสวนสราญรมย์ ได้ยึดแผนงานสาธารณสุขในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (2545-2549 : 38) เป็นนโยบายหลัก ซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการปฏิรูประบบสาธารณสุขแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาคุณภาพการบริการและการให้ความคุ้มครองผู้รับบริการคือผู้ป่วย โดยร่างพระราชบัญญัติหมวดที่ 1 ว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ด้านสุขภาพ ได้กล่าวถึงสิทธิการได้รับความคุ้มครองในการได้รับบริการสาธารณสุขอย่างปลอดภัย ผู้ป่วยและญาติต้องได้รับคำอธิบายถึงขั้นตอนการรักษาอย่างถูกต้องและเพียงพอจากเจ้าหน้าที่ นอกจากนี้รัฐได้กำหนดให้มีระบบการคุ้มครองสุขภาพ โดยผู้ป่วยมีสิทธิเรียกร้องเพื่อชดเชยความเสียหายจากการกระทำที่เป็นอันตรายหรือคุกคามต่อสุขภาพ (ร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545 : 3-4) จึงได้มีการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานการพยาบาลในด้านต่างๆ รวมทั้งมาตรฐานการพยาบาลผู้ป่วยจิตเวชและกำหนดบทบาทหน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพและพยาบาลเทคนิคในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชแต่ละประเภทอย่างเข้มงวดมากขึ้น เมื่อพยาบาลมีความคับข้องใจ ความขัดแย้งในใจ ความเครียด และความกดดันเกิดขึ้นอันเนื่องจากปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ทำให้ไม่สามารถบรรลุถึงความต้องการและไม่สามารถแก้ไขได้ พยาบาลจึงต้องมีการปรับตัวได้ดี (มโนญ ดนะวัฒนา. 2526 : 132-146) โดยจะต้องสื่อสารให้ผู้ป่วยแต่ละรายและญาติเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการของโรค วิธีการรักษา และภาวะแทรกซ้อนที่จะเกิดขึ้น นอกจากนี้พยาบาลจิตเวทยังต้องปรับบทบาทของตนเองในการเข้าร่วมทำงานเป็นทีมเพื่อการดูแลรักษาผู้ป่วย (Patient Care Team-PCT) ร่วมกับจิตแพทย์ พยาบาล นักจิตวิทยา และนักสังคมสงเคราะห์อีกด้วย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำการศึกษาการปรับตัวในการทำงานของพยาบาลจิตเวช โดยผู้วิจัยคาดหวังว่าข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ จะสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและส่งเสริมการทำงานของพยาบาลจิตเวชให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งส่งผลต่อการดูแลผู้ป่วยทางจิตให้กลับไปใช้ชีวิตอยู่ในสังคม นับเป็นการลดภาระของโรงพยาบาลจิตเวชและลดปัญหาสังคมของประเทศชาติได้อีกทางหนึ่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวในการทำงานของพยาบาลจิตเวชโรงพยาบาลสวนสราญรมย์
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการปรับตัวในการทำงานของพยาบาลจิตเวช จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลและตำแหน่งงาน

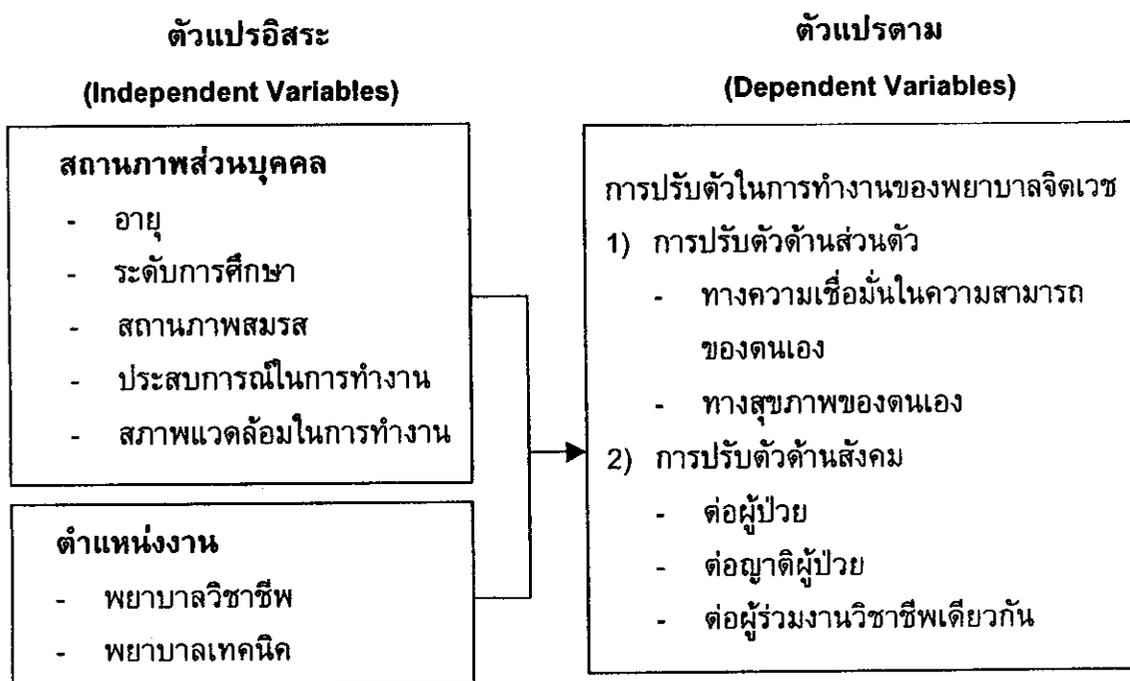
สมมติฐานในการวิจัย

1. พยาบาลจิตเวชที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกัน
2. พยาบาลจิตเวชที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีระดับการปรับตัวได้ในการทำงานแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาระดับการปรับตัวในการทำงานของพยาบาลจิตเวช โดยศึกษาพยาบาลจิตเวชที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลสวนสราญรมย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 266 คน (รายงานผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ 2548 โรงพยาบาลสวนสราญรมย์. 2548) หาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรทั้งหมด 266 คน โดยใช้สูตรคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane. 1973 : 125) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างรวม 182 คน ประกอบด้วย พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 144 คน และพยาบาลเทคนิค จำนวน 38 คน
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา มีดังนี้
  - 2.1 ตัวแปรอิสระ
    - (1) สถานภาพส่วนบุคคลของพยาบาลจิตเวช ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
    - (2) ตำแหน่งงาน ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพ และพยาบาลเทคนิค
  - 2.2 ตัวแปรตาม คือ การปรับตัวได้ในการทำงานของพยาบาลจิตเวช 2 ด้าน คือ
    - (1) ด้านส่วนตัว ได้แก่ การปรับตัวทางความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง และทางสุขภาพของตนเอง
    - (2) ด้านสังคม ได้แก่ การปรับตัวต่อผู้ป่วย ญาติผู้ป่วย และผู้ร่วมงานวิชาชีพเดียวกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การปรับตัว (Adjustment)

หมายถึง การปรับอารมณ์ ความคิด และพฤติกรรมให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม หรือปรับสภาพแวดล้อมให้เข้ากับตนเอง เพื่อตอบสนองความต้องการในอันที่จะทำงานให้บรรลุจุดมุ่งหมาย คือ การทำงานที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจากการค้นคว้าข้อมูลเรื่องทฤษฎีการปรับตัว ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการปรับตัวของทอร์พ และชมูลเลอร์ (Thorpe and Schmuller, 1965 : 10) และฮาเบอร์ และรันยอน (Haber and Runyon, 1970 : 28) มาใช้ในการศึกษา โดยนำทฤษฎีทั้งหมดมาปรับสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทงานวิจัย โดยแบ่งการปรับตัวของบุคคลออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การปรับตัวด้านส่วนตัว (Personal Adjustment) และการปรับตัวด้านสังคม (Social Adjustment) ในรายละเอียดของการปรับตัวนั้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีมาปรับสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทงานวิจัย

ระดับการปรับตัว

หมายถึง ขีดความสามารถของพยาบาลจิตเวชในการแสดงอารมณ์ ความคิด พฤติกรรม หรือบุคลิกภาพการปรับตัวได้ซึ่งในการวิจัยนี้ได้แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ปรับตัวได้มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ

การปรับตัวด้านส่วนตัว หมายถึง การปรับตัวทางความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง และทางสุขภาพของตนเอง

(1) การปรับตัวทางความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง คือ การที่บุคคลเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น มีความรู้สึกว่าตนเองมีความพอใจ เชื่อมั่นในความสามารถ และความมีเหตุผลของตนเอง

(2) การปรับตัวทางสุขภาพของตนเอง คือ การที่บุคคลไม่มีความผิดปกติทางด้านร่างกายและอารมณ์ เช่น การเบื่ออาหาร ปวดศีรษะ นอนไม่หลับ จิตใจไม่สงบ ผันรำย ตากระตุก เป็นต้น

การปรับตัวด้านสังคม หมายถึง การปรับตัวด้านพฤติกรรมและอารมณ์ ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมและอารมณ์ที่พยาบาลจิตเวชแสดงออก ทั้งทางความรู้สึกในจิตใจและการปฏิบัติต่อผู้ป่วย ญาติผู้ป่วย และผู้ร่วมงานวิชาชีพเดียวกัน และทั้งสองด้านนี้วัดการปรับตัวต่อผู้ป่วย ญาติผู้ป่วย และผู้ร่วมงานวิชาชีพเดียวกัน

ผู้ป่วย

หมายถึง ผู้ป่วยจิตเภทที่มารับการรักษาตัว ณ โรงพยาบาลสวนสราญรมย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการวินิจฉัยจากจิตแพทย์ว่าป่วยเป็นโรคทางจิต มีลักษณะอาการคือมีความคิด อารมณ์ การรับรู้ พฤติกรรม และบุคลิกภาพที่ผิดปกติไปโดยที่ยังมีความรู้สึกตัวอยู่ ซึ่งเป็นชนิดที่เกิดจากสาเหตุทางอารมณ์หรือจิตใจ แสดงลักษณะโดยมีการเปลี่ยนแปลงทางบุคลิกภาพ และขาดความเข้าใจสภาพความเป็นจริงต่างๆ

ญาติผู้ป่วย

หมายถึง บุคคลซึ่งทำหน้าที่ในการปฏิบัติกิจกรรมการดูแลที่กระทำต่อผู้ป่วยโดยตรง และมีความเกี่ยวข้องเป็นสามี ภรรยา บิดา มารดา พี่น้อง บุตรหลาน หรือญาติของผู้ป่วย และไม่ได้รับค่าจ้างหรือเงินตอบแทนในการดูแลผู้ป่วย

ผู้ร่วมงานวิชาชีพเดียวกัน

หมายถึง พยาบาลจิตเวช ทั้งพยาบาลวิชาชีพและพยาบาลเทคนิค ที่ปฏิบัติงานอยู่ฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลสวนสราญรมย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พยาบาลจิตเวช

หมายถึง บุคคลผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล ชั้นทะเบียนได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นสูงจากสภาการพยาบาลที่ปฏิบัติงานด้านการดูแลผู้ป่วยจิตเวช ซึ่งประกอบด้วยพยาบาลวิชาชีพ (Professional Nurse) ที่สำเร็จการศึกษาระดับวิชาพยาบาลศาสตร์และผดุงครรภ์ชั้นสูงหลักสูตร 4 ปีและสูงกว่า ได้รับปริญญาตรีพยาบาล

ศาสตรบัณฑิต ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลสวนสราญรมย์ และพยาบาลเทคนิค (Technical Nurse) ซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ (ระดับต้น) หลักสูตร 2 ปี เทียบเท่าอนุปริญญา ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลสวนสราญรมย์

โรงพยาบาลสวนสราญรมย์

หมายถึง โรงพยาบาลเฉพาะทางด้านสุขภาพจิตและจิตเวชในส่วนภูมิภาค สังกัดกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีหน้าที่ในการให้บริการตรวจวินิจฉัย บำบัดรักษา ฟื้นฟู ป้องกัน และส่งเสริมสุขภาพจิต โดยรับผิดชอบงานสุขภาพจิตในเขต 11 และเขต 12 ใน 14 จังหวัดภาคใต้

ประสบการณ์ในการทำงาน

หมายถึง ระยะเวลา (จำนวนปีเต็ม) ในการปฏิบัติงานทางจิตเวชของพยาบาลวิชาชีพและพยาบาลเทคนิค แบ่งเป็น 4 ระยะ ได้แก่ 1-5 ปี, 6-10 ปี, 11-15 ปี และมากกว่า 15 ปีขึ้นไป

สภาพแวดล้อมในการทำงาน

หมายถึง ลักษณะของสถานที่ ปัจจัยและองค์ประกอบที่แวดล้อมพยาบาลจิตเวช ระบบการจัดการในหน่วยงานเรื่องความสะอาดเป็นระเบียบ การจัดพื้นที่ในการอำนวยความสะดวกความปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ การตกแต่งต้นไม้รอบอาคาร ส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานมีสุขภาพดี สัมพันธภาพระหว่างบุคลากรในหน่วยงานเดียวกันและสัมพันธภาพระหว่างพยาบาลกับผู้ป่วยดี รวมถึงสภาพอาการของผู้ป่วยที่อยู่ในความดูแลดีขึ้นเป็นลำดับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางการศึกษาการปรับตัวในการทำงานของพยาบาลจิตเวช โรงพยาบาลสวนสราญรมย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เป็นแนวทางเพื่อการปฏิบัติงานในการปรับตัวต่อผู้ป่วย ญาติผู้ป่วย และผู้ร่วมงานวิชาชีพเดียวกัน
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรระดับต่างๆ ในด้านการปรับตัว เพื่อการดูแลผู้ป่วยจิตเวชในโรงพยาบาล เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถช่วยเหลือตัวเองได้เมื่อกลับไปอยู่ร่วมกับครอบครัวและสังคมของตน